

Stichting tot herbouw van de stelling-korenmolens: DE 'WINDHOND'

SECRETARIAAT: Birkstraat 106, 3768 HL
Soest.-

REDACTIE VAN: VAN ZOYS TOT SOEST
NASSAUPLANTSOEN 10 ,
SOEST.-

Postgirorekening: 4403522
Bank: Rabobank Soest,
Rek.nr: 35.99.40.277
Postgirorek. Rabobank:
212775

SOEST.20 November 1983

Geachte redactie,

Een aantal onjuistheden in de bijdrage van de Hr. Elsman in Uw tijdschrift over "Verdwenen molens van Soest" geeft ons aanleiding tot enkele aantekeningen, welke meerendeels zijn ontleend aan het manuscript van het door de Stichting uit te geven boekje over "De Windhond".

- = Genoemde bijdrage wekt de indruk als zou Soest slechts twee molens hebben gekend. Behalve "De Vlijt" en "De Windhond" heeft er op het landgoed Pijnenburg, ter hoogte van het "Keienhuisje" een molen gestaan. Zo ook in de Birkte en ergens langs de Praamgracht. Laatstgenoemde molens verdwenen echter lang vóór de laatste eeuwwisseling;
- = "De Windhond" dateert niet van 1739, doch van 1737 ;
- = De naam van de laatste eigenaar van "De Windhond" luidde: Johannes Baptist Mulders. Deze was echter niet de eigenaar, doch de zoon van de eigenaar van "De Vlijt", A.J. Mulders. J.B. Mulders verkreeg het eigendomsrecht over "De Windhond" op 3 januari 1920, op welk moment zijn vader nog in leven was en derhalve eigenaar van "De Vlijt". Na diens dood zal J.B.M. ongetwijfeld door vererving (mede-) eigenaar zijn geworden van "De Vlijt";
- = "De Windhond" lag in feite reeds eerder stil dan 1924. Waarschijnlijk reeds vóór 1920. A.J. Mulders draaide nog een enkele keer op windkracht met "De Windhond" en was er dan trots op dat er op de brandstof (waarmee "De Vlijt" in gang werd gehouden) was bespaard;
- = Van gemeentelijke zijde (en ook van particuliere zijde) was er wel degelijk belangstelling voor het behoud van "De Windhond". Echter, de geldmiddelen ontbraken de gemeente. Niet zozeer de

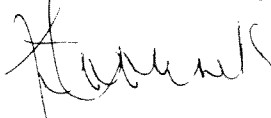
kosten van aankoop (de Hr. Mulders vroeg f 5000.-) doch de kosten van herstel en later onderhoud, die - zelfs in die tijd een veelvoud van de aankoopkosten zouden gaan bedragen. En dat geld wàs er gewoon niet;

- = De molen "De Vlijt" is inderdaad een aantal jaren een uitkijktoren geweest. De naam werd toen veranderd in "De Belfédère". Toen de restanten van "De Vlijt" verder vervielen en gevaar voor de bezoekers ging opleveren, was de volgende bestemming: duiventil. Dat was tevens de eindbestemming in 1952;
- = Een datum van afbraak van "De Windhond" is uiteraard niet te geven, aangezien die afbraak geruime tijd in beslag nam. Vast staat in ieder geval dat J.B. Mulders in januari 1930 aan Henk Jekel, sloper van bouwwerken en wonende in de molenaarswoning Molenstraat 71, opdracht gaf tot sloop. Een sloopvergunning werd niet door de gemeente afgegeven en was ook niet vereist. Aanmelding van het voornemen tot sloop was voldoende. Laatstgenoemde Jekel vestigde zich korte tijd later in Amersfoort. In februari van dat jaar werd met de sloop begonnen. Echter vóór de afbraak had Mulders alle bruikbare onderdelen er al uitgehaald en naar "De Vlijt" overgebracht op de gietijzeren as na. Na veel krachtsinspanning werd ook deze losgemaakt van "De Windhond", waarna men hem van boven naar beneden liet vallen, een spoor van vuur nalatend op de romp van "De Windhond". Met een Malle Jan werd de as naar "De Vlijt" overgebracht. De thans nog in leven- en 98 jaar oud zijnde Hr. Wassenaar en zijn maat Aard van der Horst hebben "De Windhond" gesloopt. De stenen van de molen werden gebruikt voor verbouwing en/of uitbreiding van het reeds lang verdwenen hotel "Eemland" aan de van Weede-straat te Soestdijk.

Indien U daaraan behoefte zoudt hebben, kunnen bovenstaande gegevens onder bronvermelding in Uw tijdschrift worden opgenomen.

U gaarne succes toewensend en met vriendelijke groet,

Namens het bestuur,

J.H. van Doorne.

Voorz.-